

عنوان مقاله:

تحلیل شاخص های رفاه شهری بر کیفیت محیط شهری در بافت ناکارآمد منطقه ۱۴ شهر اصفهان

محل انتشار:

مجله علوم جغرافیایی، دوره ۱۷، شماره ۳۶ (سال: ۱۴۰۰)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۲۲

نویسندگان:

مهرداد محلوچی - دانشجوی دکتری برنامه ریزی شهری، گروه جغرافیا، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد ایران.

احمد خادم الحسینی - دانشیار جغرافیا برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران.

حمید صابری - استادیار جغرافیا برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران.

صفر قائد رحمتی - دانشیار جغرافیا برنامه ریزی شهری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران ایران.

خلاصه مقاله:

از پدیده های عمده ناپایدارکننده شهری، به ویژه در کشورهای در حال توسعه، بافت های نابسامان و ناکارآمد شهری است که در حال گسترش فزاینده می باشد. این گونه مناطق از نظر ابعاد اجتماعی، اقتصادی، زیست محیطی و کالبدی در سطح پایین تری از سایر مناطق شهری بوده و تهدید جدی برای پایداری شهری می باشند. از ویژگی های شهرهای جهان سوم عدم تعادل و تمرکز شدید در شهرنشینی است و همواره تعداد محدودی از محله ها در رفاه و آسایش بوده و در نقطه ی متقابل، پاره ای از ساکنین از این مواهب برخوردار نیستند. در اصفهان نیز به موازات رشد شهرنشینی، گسترش محلات نابسامان و ناکارآمد از پدیده های فراگیر شهر است که از امکانات و خدمات شهری مناسبی برخوردار نیستند. هدف از این پژوهش ارزیابی شاخص های رفاه شهری بر کیفیت محیط شهری در منطقه ۱۴ شهر اصفهان بوده زیرا این محدوده با ۲۷ پهنه و مساحتی بیش از ۳۱۲ هکتار وسیع ترین پهنه ناکارآمد شهری را به خود اختصاص داده است. نوع تحقیق کاربردی و در چارچوب روش های توصیفی - تحلیلی قرار می گیرد و جهت گردآوری و تحلیل داده ها از روش های پیمایشی، اسنادی و میدانی استفاده و در راستای تجزیه و تحلیل اطلاعات جمع آوری شده از تکنیک های آماری PLS، روش های تصمیم گیری چند معیاره استفاده گردیده است. از نتایج بدست آمده اینکه در شاخص های رفاه شهری، شاخص اقتصادی از کمترین رضایت در بین ساکنین برخوردار بوده و پس از آن به ترتیب شاخص های اجتماعی-فرهنگی، مدیریتی و حکمروایی، زیست محیطی و کالبدی و فضایی رده های بعدی را به خود اختصاص داده اند که علیرغم افزایش رضایت مندی، از متوسط استاندارد پایین تر و وضعیت نامطلوب و پایین تر از حد استاندارد رفاه شهری را تایید مینماید. از طرفی عوامل و زیر مجموعه شاخص های رفاه شهری تاثیر معنی داری بر کیفیت محیط شهری داشته و نشان میدهد توجه به رفاه شهری تاثیر بسزایی در کیفیت محیط شهری دارد.

کلمات کلیدی:

رفاه شهری، کیفیت محیط شهری، بافت ناکارآمد، منطقه ۱۴، شهر اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1575546>

